

Ο ΕΚΛΟΓΕΥΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

..... Λαέ! σου μιλή η καρδιά μας.
Δεν μιλούνε οι σκοποί μας, ούτε τὰ συμφέροντά μας.

I. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1879

ΟΙ ΛΙΒΕΛΛΟΙ

Λίβελλοι ἐροῦνθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀπεστῆλθσαν εἰς ἐφημερίδας καὶ εἰς δεκέλειαν.

Τί περιέχουσιν οἱ λίβελλοι οὗτοι ;

Ἀπειλάς κατὰ τοῦ βασιλέως.

Τίς ἐρριψεν αὐτούς ;

Ἄγνοεῖται. Τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα ὅμως καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν, καταφεύγουσιν εἰς πᾶν ψεῦδος, εἰς πᾶσαν διαβολήν, ὅπως πείσωσι τον λαόν, ὅτι οἱ λίβελλοὶ οὗτοι εἶναι ἔργον τῶν δημοκρατικῶν. Ἐφημερίαι τις μάλιστα ἐκ τῶν ἔχουσῶν τὴν συνείδησιν ἐν τῇ πλάτῃ, ἔλεγε προχθές: «Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἔχοντες ἐνταῦθα τὰς τοιαύτας ἰδέας, αὐτοὶ λοιπὸν εἶναι καὶ οἱ ρίψαντες τοὺς λίβελλοὺς». Ἄν ὁ γράψας τοῦτο ἐσκέπτετο, εἰς ὄλιγος ἐναντίον θὰ κατέληγε συμπέρασμα. Καὶ τῶ ὄντι, ἐπειδὴ οἱ ἐνταῦθα δημοκρατικοὶ εἶναι γνωστοί, ἐπειδὴ τὰς ἰδέας αὐτῶν ὁμολογοῦσι καὶ κηρύττουσι προρησῆς, ἀκριβῶς δὲ αὐτὸ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι αὐτοὶ οἱ ρίπτοντες τοὺς λίβελλοὺς.

Πρῶτον ἔργον τοῦ πράττοντός τι ἐπισῦρον τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου, εἶναι ν' ἀποπλανήσῃ τὴν δικαιοσύνην. Καὶ αὐτοὶ οἱ προστυχώτεροι τῶν ἐγκληματιῶν οὐδὲν παραλείπουσι τὸ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοῦτο.

Διὰ τί θέλετε ἐκ τοῦ γενικοῦ τούτου κινήσεως νὰ ἐξαιρεθῶσιν οἱ γράφοντες καὶ ρίπτοντες εἰς τὰς ὁδοὺς τοὺς λίβελλοὺς ;

Διὰ τί θέλετε, ἐνῶ ἀρ' ἐνός τηροῦσι τὸ ἀνώμυμον, νὰ ὑπαδεικνύωσιν ἀρ' ἐτέρου εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τὸ μέρος, ἐν ᾧ δύναται νὰ τοὺς εὗρῃ ;

Δὲν ἀντιστρατεύεται τοῦτο εἰς τοὺς στοιχειωδέστερους τῆς λογικῆς κανόνας ;

Ἄν οἱ ἐν Ρωσίᾳ ἐπαναστάται ὑπογράφωσι τὰς προκηρύξεις των, πρῶτον μὲν εἶναι ἀγνωστοί, διότι ἡ ἐταιρεία αὐτῶν εἶναι μυστικὴ, καὶ δευτέρον ὅπως δίκαιος εἶναι ἡ ἐκεί κατὰστατικὴ τῶν πραγμάτων εἰς τοὺς δυστυχεῖς δ'

ἐκείνους καπιεζομένους οὐδὲν ἄλλο μέσον ἀπομένει πρὸς διεκδικητὴν τῶν καταπατουμένων δικαιωμάτων των.

Ἄλλ' ἐνταῦθα ; ...

Ὅχι. Οἱ ἐν τοῖς λίβελλοῖς ὑπογραφόμενοι ὡς δὴθεν δημοκρατικοί, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι τοιοῦτοι. . . .

Ἄλλ' ὅποιοί τινες εἶναι λοιπὸν ;

Ἄν θέλῃς νὰ εὗρῃς τὸν ἐγκληματίαν, ἔλαγέ τίς ποτε, ἐρεύνησον πρῶτον, τίς ὠφελεῖται ἐκ τοῦ τελεσθέντος ἐγκλήματος.

Ἄς ἐφικρῶσωμεν τὸ ἀξίωμα τοῦτο καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Εἰς τί δύναται νὰ χρησιμεύωσιν αἱ τῶν λίβελλῶν ἀπειλαί ;

Εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο.

Ἡ νὰ ἐξανγκιάσῃ τὸν βασιλέα νὰ ρίψῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ νὰ πείσωσιν αὐτόν, ὅτι πρὸς ἀποσόβειαν τῶν ἀπειλουμένων δεινῶν εἶναι ἀναγκαῖα τὰ ἐκτακτὰ μέτρα, εἰς τὰ ὅποια προτίθεται ἴσως νὰ προῆθῇ ἡ κυβέρνησις χάριν τῶν ἐκλογῶν.

Τίς ὠφελεῖται ;

Οἱ δημοκρατικοί ;

Ὅχι βεβαίως.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ὠφελεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὸ ὑπουργεῖον.

Ὅσα ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου θὰ φέρῃ τοὺς δημοκρατικούς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, οὐτε τὰ ἐκτακτὰ τῆς κυβερνήσεως μέτρα θὰ φέρωσι δημοκρατικὴν πλειοψηφίαν ἐν τῇ βουλῇ.

Λοιπὸν ;

Οἱ λίβελλοὶ ρίπτονται εἴτε ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἴτε ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐξουσίας.

Ἰπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ;

Δὲν τὸ πιστεύομεν.

Πρῶτον, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει σχεδὸν ἐξασφαλισμένον τὸν θρίαμβον αὐτῆς κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, ὥστε ἀλίγαι ἐξδομάδες χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ποθητῆς ἐξουσίας. — Δεύτερον διότι αἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν εἶναι ἀ-

νίκαναι νὰ καταφύγωσιν εἰς τοιαύτας πονηρίας, καὶ ἂν εἶ-
 ἔχωσιν αὐτῶν ἀνάγκην.

Ἐπὶ τῆς ἐξουσίας;

Καὶ διατὶ ὄχι! Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν αἱ ἐξου-
 σία καταφεύγουσιν εἰς τοιαῦτα ἀνήθικα μέσα, ὅταν βλέ-
 πωσιν ἐσπυρτάς κλονιζομένας. Ἡ γαλλικὴ ἱστορία τῶν τελευ-
 ταίων ἐτῶν πλείστα ὅσα παρέχει ἡμῖν τοιαῦτα παραδείγ-
 ματα.

Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας, ἀστυνομικοὶ πράκτορες ἦσαν
 μέλη τῶν ριζοσπαστικῶν συλλόγων, οὓς προσεπάθουν νὰ ὠ-
 θῶσιν εἰς τὰ ἄκρα, καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αὐτο-
 κρατορίας, φρονούντες ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐκφοβίζουσι
 τοὺς ἀπτοὺς καὶ συγκεντροῦσιν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σημαίναντες.

Ἐπὶ τῆς Κοινοῦτητος, οἱ μυστικοὶ τῶν βοναπαρτιστῶν
 πράκτορες ἦσαν οἱ βιαιότεροι τῶν ὀπαδῶν τῆς, οἱ προσπα-
 θοῦντες νὰ ὠθῶσι τὸν λαὸν εἰς βιαιοπραγίας καὶ ἐγκλήματα.

Καὶ ἐσχάτως εἶτε, μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Gigot, τί ἀνε-
 καλύφθη; — ὅτι ἡ βοναπαρτικὴ ἐκείνη ἀστυνομία ἐμισθο-
 δότεὶ δύο τῶν βιαιοτέρων συντακτῶν τῆς ριζοσπαστικῆς ἐ-
 φημερίδος Φρανοῦ, οἵτινες παντὶ σθένει προσεπάθουν νὰ
 ἐξεγείρωσι τὸν λαὸν κατὰ τῆς ὑφισταμένης δημοκρατικῆς
 κυβερνήσεως.

Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶναι λίαν πρόσφατα, ὥστε ὅπως μὴ
 ἀγνοῖ αὐτὰ ὁ κ. Κουμουνοδούρος, δὲν εἶχεν ἀνάγκην πολλῶν
 ἱστορικῶν γνώσεων.

Ἡμεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν ἐρρίφθησαν οἱ
 λίβελλοι, ἐξεφράσαμεν τὴν ὑπόνοιαν ταύτην, τὰ τελευταῖα
 δὲ γεγονότα καὶ ἡ ἐπιμονή, μεθ' ἧς τὰ παντοειδῆ ὄργανα
 τῆς κυβερνήσεως, προσπαθοῦσι ν' ἀποδώσωσιν αὐτοὺς εἰς
 ἡμᾶς, δὲν εἶναι βεβαίως φύσει τοιαύτης, ὥστε νὰ ἐξκληί-
 ψωσι τὰς ὑπονοίας ἡμῶν.

Ἐπάρχει καὶ τρίτη τις γνώμη περὶ τῶν λίβελλῶν, ἡ ἐ-
 πομένη:

Τινὲς φρονοῦσιν, ὅτι οἱ λίβελλοι οὗτοι εἶναι ἔργον παιδα-
 ρίων, θελώντων νὰ ἐμβάλωσιν εἰς ὑποψίας τὴν κυβερνήσιν
 καὶ νὰ θέσωσιν εἰς κίνησιν τὴν Ἀστυνομίαν, χάριν παιδιᾶς.

Θὰ συνεμεριζόμεθα τὴν γνώμην των, ἂν οἱ λίβελλοι ἐρ-
 ρίπτοντο ἅπασι μόνον. Ἡ ἐπανάληψις ὁμως αἶρει ἐκ τοῦ μέ-
 σου τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν, διότι οὐδεὶς πιστεύομεν εἶναι
 τόσῳ ἐπιπόλαιος, ὥστε νὰ ἐκτεθῆ εἰς καταδιωγμοὺς χάριν
 παιδιᾶς.

Πλὴν τούτου καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν οἱ λίβελλοι εἶναι συν-
 τεταγμένοι, ἀποκαλύπτει λίαν καθαρῶς τὸν ὑποκρυπτόμε-
 νον σκοπὸν.

Καὶ ταῦτα περὶ τῶν λίβελλῶν.

Περὶ δὲ τοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατηθέντος συντάκτου τοῦ
 Ἐκλογέως οὐδὲν λέγομεν, διότι ἡ ἐπιληρηθεῖσα τῆς ὑποθέ-
 σεως δικαιοσύνη δὲν ἐβράδυνε ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀθωότη-
 τά του.

Περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ νὰ διαψεύσωμεν τὰ ὑπὸ τῶν
 ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως διαδοθέντα περὶ ἀνευρέσεως δῆθεν
 ἐνοχοποιητικῶν ἐγγράφων παρ' αὐτῶ κλπ. — Ταῦτα πάντα
 διεδίδοντο σκοπίμως πρὸς ἀποπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης,
 καὶ οὕτω προσεπάθουν ἴσως νὰ παρακτενάτωσιν, ὅπως ἀ-
 ποδεχθῆ ὡς ὑπὲρ τῆς κοινῆς δῆθεν σωτηρίας γινόμενα, τὰ
 χάριν τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων μέτρα.

Δύο λέξεις εἶτε καὶ παύομεν.

Οἱ δημοκρατικοὶ, ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς διαδόσεως ἀρχῶν
 ἱερῶν καὶ σωτηρίων, δὲν κρύπτονται εἰς τὰ σκότα ἔργα-
 ζονται εἰς τὸ φῶς καὶ δὲν καταβιβάζουσι τὸν ὑψηλὸν κατὰ
 τοῦ συστήματος ἀγῶνα εἰς εὐτελεῆ κατὰ προσώπων πλάνην.

Οἱ δημοκρατικοὶ δὲν προστίθενται νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν κω-
 μῶδιαν τοῦ 1862, τὴν τότε ἀθλίως παυχθεῖσαν ὑπὸ τῶν
 συνταγματικῶν δαπάναις τοῦ πτωχοῦ λαοῦ.

Τὶ ἐπιδιώκουσι σήμερον οἱ δημοκρατικοὶ τὸ ἐκηρύζαμον
 ἐν ἐπανειλημμένοις ἀριθμοῖς τοῦ «Ἐκλογέως».

Πᾶσα ἄλλη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνέργεια δὲν εἶναι δυ-
 νατὸν νὰ γίνεταί ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς δημοκρατίας, οἵ-
 τινες ἐν ἐλλείψει λογικῶν ἐπιχειρημάτων προσπαθοῦσι διὰ
 τοιούτων ἀτίμων μέσων ν' ἀναχαιτίσωσι τὸ πανταχόθεν
 ὀγλοῦμενον ρεῦμα.

ΚΩΜΩΔΙΑ 48 ὉΡΩΝ

Ἡ κλασικὴ δραματουργία ἀπαιτεῖ ἐνότητά χρόνου καὶ
 τόπου, ἡ ρωμαντικὴ, προλογίζει ἐν δρᾶμά της σήμερον
 καὶ ἀρχίζει τὴν πρώτην πρᾶξιν μετὰ 15 ἔτη φέρ' εἰπεῖν.
 Ὡστε οὐδεμίαν ἐνότητά χρόνου ἢ τόπου δύναται νὰ ὑ-
 πάρχῃ.

Ἡ ἐξουσία μὲ ἡμᾶς ἐβράδυνε τὴν μέσσην ὁδόν. Διεξήγαγε
 τὴν κωμῶδιαν ἐντὸς 48 ὥρων, ἀλλ' εἰς διαφόρους τόπους.
 Αἱ μέλλουσι γενεαὶ θὰ τῇ ἀναγνωρίσωσι χάριν δι' αὐτό.
 Ὅπως δῆποτε εἶναι μίαν ἀπλοποιήσιν. Χρειάζεται τώρα τὸ
 ὄνομα τῆς κωμῶδιαι. Τὸ εὐρομεν. Ἐπιγράφεται τὴν ὀ-
 ἀκουσίως Σολοβιέρ,

Σκηρὴ Α'. [Καρφενεῖον Γιαννοπούλου. Κολοκοτρώνης καὶ
 Ρούκης κἀθηντοὶ πρὸ τραπέζης καπνίζοντες ναργιλῆ.
 Εἰσέρχεται ὁ ὑπαστυνόμος Θ. Τσακίρης.]

ΤΣΑΚ. (τῷ Ρούκῃ) Ἐλαβεὶς γράμμα ἀπὸ τὸν Βασιλῆν;
 (ὁ Βασιλεὺς εἶναι συγγενὴς τοῦ Τσακίρης καὶ στενὸς φίλος
 τοῦ Ρούκῃ).

ΡΟΥΚ. Ναί. ΤΣΑΚ. Νὰ σοῦ πῶ σὲ παρακαλῶ. (Ὁ
 Ρούκης ἐγείρεται ἀσκεπῆς. Ἐξήκολουθῶν) Πᾶρε καὶ τὸ κα-
 πέλλο σου. (Ἐξέρχονται ἀμφότεροι).

Σκηρὴ Β'. (Ὁδὸς Μουσῶν). ΡΟΥΚ. Τί μὲ θέλεις; ΤΣ.
 Πᾶρε εἰς τὸ γραφεῖόν σου. Κᾶτι ἔχω νὰ σοῦ πῶ.

Σκηρὴ Γ'. (Γραφεῖον ἀ' Ἐκλογέως). Δύο σκοποὶ ἐξῶθεν
 τῆς θύρας. Εἰσέρχεται ὁ ὑπαστυνόμος Τζανέτος μετὰ τῶν
 γραφῶν Ψαρουδάκη καὶ Μαρτάκου. Κεθηνταὶ πάντες).

ΤΣΑΚ. Ἐχομεν παραγγελίαν νὰ διενεργήσωμεν ἐρευναν εἰς
 τὸ γραφεῖόν σου. ΡΟΥΚ. Νὰ ἰδῶ τὸ ἐγγράφον τοῦ Εἰσαγγε-
 γελέως. (Ἐπιδεικνύεται τὸ ἐγγράφον. Ἀναδιφῶν τὰ χειρό-
 γραφα ἐρωτῶντες ποῖον εἶναι τοῦ Ρούκῃ κατὰσχονται δέ-
 κα καὶ συντάσσειται περὶ τούτου ἔλθεσι. Ὁ Τσακίρης ἀπὸ
 κειροῦ εἰς καιρὸν δοκιμάζει τὴν μελάνην τοῦ μελανοδοχείου
 παραβᾶλλων αὐτὴν πρὸς τὴν τῶν λίβελλῶν. Ἀειμῶνται
 καὶ ὑπογράφονται τὰ κατασχεθέντα ἐγγράφα καὶ ἀπέρχον-
 ται πάντες. Ἐπιβαίνουσι ἀμάξης καὶ πορεύονται εἰς τὴν
 οἰκίαν τοῦ Ρούκῃ).

Σκηρὴ Δ'. (Οἰκία Ρούκῃ γενικὴ ἀναστάτῳσις. Ἀνασκα-
 λεύονται οἱ οὐρτοι, ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὰ ἐρμάρια. Συμπλη-
 ροῦται ἡ ἐκθεσις τῆς κατασχετέως καὶ κατὰσχεται ἐν χει-
 ρόγραφον. Τσακίρης ἐξερχόμενος ἀνοίγει μὲγα κιβώτιον εἰς
 τὸ ὅποιον εὐρίσκονται τὰ καλλόχαρτα καὶ ὄλοι αἱ ἐξηγή-
 σεις καὶ τὰ τετραδάκια ὄλων τῶν μαθητευσάντων μελῶν τῆς
 οἰκογενείας Ρούκῃ. Πραβᾶλλεται ὁ τετοιμημένος χάρτης
 τινῶν πρὸς τὸν τῶν λίβελλῶν. Ἐξέρχονται πάντες καὶ ἐφ'
 ἀμάξης πορεύονται εἰς τὴν Διευθύνσιν τῆς Ἀστυνομίας.)

Σκηρὴ Ε'. (Ἡ πρὸ τῆς Διευθύνσεως ὁδός. Τσακίρης πλε-
 σιάζων τὴν ἀμαξὴν τοῦ Διευθυντοῦ). Ὁ χαρακτήρ εἶναι ἀ-
 παραλλάκτος. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ Διευθυντής. Εἰς τὴν Εἰσαγγε-
 γελείαν διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐνέπληκ. (Ὁ Ρούκης εἰσάγεται

εις τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ὁ Τσακίρης ἀπέρχεται δραματῶς).

Σκηνή ΣΤ' μετὰ δύο ὥρας. (Τσακίρης φέρων τὸ ἐνταλμα τῆς συλλήψεως θριαμβευτικῶς τῷ Ρούκῃ). Ἐβγήκε τὸ ἐνταλμα! πάμε νὰ φάμε σπίτι μου ὅτι βρεθῆ. (Ἀπέχονται δι' ὀφόνια). **Τσακίρης** (καθ' ὁδόν). Βρε ἀδερφέ πῶς μοιάζουν τὰ γραψίματά σου! Ἐλα τώρα... πές μου τὰ ἐμένα... Ἐσὺ τὰ γράφεις. **ΡΟΥΚ.** (ἄδων) ο Carlo quinto genio immortale.

Σκηνή Ζ'. (Οἰκία Τσακίρη· Πρὸ τραπέζης· Ρούκῃς ἔχων ἐμπρὸς τεραστίαν βούκαλον οἴνου. Τσακίρης ἀπέναντι καὶ ἡ λοιπὴ οἰκογένεια ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ μικρὰν τινα φιᾶλην οἴνου. Ὁ Ρούκῃς ἀνεγείρει πανηγυρῶς τὴν φιᾶλην, ἥτις εἰς τὸ βῆλος εἶναι χρωματισμένη). **ΤΣΑΚ.** Δὲν εἶναι τίποτε μὴ φοβάσαι πῆς κρασί. (Ὁ Ρούκῃς ἐξάγει τὸ χαρτοφυλάκιόν του καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ. Εἶτα ἐξέρχονται καὶ τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας· τῷ δίδει κλίνην νὰ κοιμηθῆ εἰς τὸ Β' Ἀστυνομικὸν τμήμα ἀναχωρεῖ).

Σκηνή Η'. (Ἐρχονται κάτωθεν τοῦ παραθύρου φίλοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ρούκῃ). Θέλεις τίποτε; **ΚΛΗΤΗΡ.** Κύριοι, ἀπαγορεύονται τὰ γαλλικά· κλείσε τὸ παράθυρο κ' ἔμπα μέσσω. (Ὁ Ρούκῃς κλείει πορευόμενος, πρὸς ὕπνον).

Σκηνή Θ'. (Πρωτὰ ὁ Ρούκῃς γράφει τὸ παραρτήμα τοῦ «Ἐκλογεύου», εἰσέρχεται ὁ Τσακίρης, ἐνῶ ἀποθέτει τὸ κονδύλιον). **ΤΣΑΚ.** Νὰ σοῦ πῶ Ρούκῃ, αὐτὰ ποῦ κάνεις εἶναι ἄτιμα πράγματα. **ΡΟΥΚ.** Τί ἔπαθες; **ΤΣΑΚ.** Αὐτὸ ποῦ σοῦ λέω ἐγὼ (προσέρχων τὸν γρόνθον) σοῦ σπᾶν τὰ μούτρα, ὅχι θὰ μοῦ μορφαίνης ἐσὺ ἀπὸ πίσω. **ΡΟΥΚ.** Νὰ σοῦ πῶ μὴ βρίζεις καὶ μὴ μὲ φοβερίζεις διότι καταχράσσαι τῆς θέσεώς σου αὐτῇ τῇ στιγμή. Δὲν εἶναι τοῦ χαρακτήρός μου νὰ μορφαίω πίσω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἂν θέλουν νὰ πουλήσουν σένα δούλεψι, μοῦναι ἀδιάφορον. **ΤΣΑΚ.** (ὀψῶν τὴν φωνὴν, προτείνων τὸν γρόνθον ὑπὸ τὴν εἷνα τοῦ Ρούκῃ καὶ κορφαρῶμενο). Μωρὲ ἐγὼ ἕκαμα 20 χρόνια ἀντιπολιτευόμενος καὶ ἂν ἔχω τώρα 4 μῆνες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν παραιτοῦμαι ἀμέσως καὶ σὲ σπᾶν στὸ ζῦλο γιὰ νὰ μὴ νομίσης πῶς καταχρῶμαι τῆς θέσεώς μου. Λάμπρο πάρι μου ἕνα χαρτόσημο νὰ μὴ καὶ δέκα. (Τὸ χαρτόσημον ἔρχεται μετ' ὀλίγον, ὁ θυμὸς κατευναζέται πρὸ τῆς πραγματικότητος καὶ ἡ παρὰίτησις ἀναβάλλεται μέχρι πτώσεως τοῦ Κουμουδούρου. Ἀναχωρεῖ. Μετ' ὀλίγον κρᾶζουν τὸν Ρούκῃ εἰς τὴν ἀνάκρισιν.)

Σκηνή Ι. Γραφεῖον ἀνακριτοῦ Κριαζῆ. Εἰσέρχεται ὁ Ρούκῃς).

ΚΡΙΑΖΗΣ. Καθίσαι. Κλητῆρ πήγαμε νὰ φωνάξῃς τὸν κ. Μπένσην. (Μετ' ὀλίγον εἰσέρχεται ὁ κ. Μπένσης).

ΜΠ. Ἐλήφθη ἡ ταυτότης του; **ΓΡ.** Μάλιστα. **ΜΠ.** Αὐτὰ τὰ χειρόγραφα εἶναι ἰδικά σας; (τῷ δεικνύει τὰ χειρόγραφα του) **Ρ.** Μάλιστα. **ΜΠ.** Αὐτὰ τὰ γραψίματα εἶναι ἰδικά σας; (τῷ δεικνύει τοὺς λιβέλλους) **Ρ.** Οὐδαμῶς. **ΜΠ.** Ποῦ ἐγράψατε τὰ διάφορα χειρόγραφα σας, ἐπειδὴ ὑπάρχει διαφορὰ εἰς τὸν χάρτην καὶ τὴν μαζάνην. (Ὁ Ρούκῃς δίδει τὰς δευτέρας πληροφορίας)· αὐτὸ δὲ τὸ ἐπισκεπτήριον εἶναι ἰδικόν σας; ποῦ τὸ ἐγράψατε; **Ρ.** Μάλιστα εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας. **ΜΠ.** καὶ **ΚΡ.** (ἐκπληκταί). Ποῦ; **Ρ.** Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Πρωτοκόλλου (Σιγὴ διακοπτομένη ἀπὸ τὴν θορυβώδη εἰσπνοὴν τῶν Μπενσιῶν ρωθῶντων). **ΜΠ.** (πρὸς τὸν ἀνακριτῆν). Ἀπαγγεῖλατέ μου τὴν κατηγορίαν (εἰσέρχεται). **ΚΡ.** (ἀξιοπρεπῶς). Κατηγορεῖσθε, ἐπεὶ διὰ λιβέλλων σας ἠπαλίσαιτε θάνατον κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ προσπαθήσαιτε νὰ διαγείρητε μίσος κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ συμμόλιων παρεστάσεων

ἐπαχειρήσαιτε νὰ χλευάσητε καὶ ἐνειδίθητε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Τί ἀπολογεῖσθε; **Ρ.** Ἀπὸ τὰ γραψίματα δὲν εἶναι ἰδικά μου δὲν εἶναι καὶ λιβέλλοι ΜΟΥ, ἐπομένως δὲν ἕκαμα ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα. Ἐγὼ δημοσιογραφῶν ἔγραψα,

«Ἐρίθησαν προχθές τὸ πρωὶ εἰς τὰς ὁδοὺς, ὡς ἠκούσαμεν, λιβέλλοι ἢ ἀπειλητικὰ γράμματα κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἐπειδὴ εὑρέθησαν τινες νὰ ἀποδώσουν ταῦτα εἰς ἐνεργείας τοῦ δημοκρατικοῦ συλλόγου ΡΗΓΑ, ἡμεῖς ὡς μέλη αὐτοῦ ἔχομεν καθήκον νὰ διακηρύξωμεν εἰς τοὺς πολίτας, ὅτι ὁ ΡΗΓΑΣ ἀποκρούει τὰ ἄναδρα μετὰ.

Ὁ ΡΗΓΑΣ ἐργάζεται φανερά καὶ δημοσιεύει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν του καθὼς καὶ τὰς συζητήσεις αὐτοῦ.

Ὁ ΡΗΓΑΣ δὲν καταβάνει τόσον χαμηλὰ, ἐργάζεται διὰ τὰς ἰδέας του, συμφῶνως τοῖς κειμένοις νόμοις τῆς πατρίδος του καὶ τῷ δικαίωμάτι, τὸ ὅποτον εἰς πάντα πολίτην χορηγεῖ τὸ Σύνταγμα. Ὁ ΡΗΓΑΣ μάλιστα φρονεῖ ὅτι τὰ τοιαῦτα βλάπτουν τὸν ἀγῶνα ὃν ἀνελάθει.»

Ταῦτα ἐγράφησαν εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Ἐκλογεύου» τῆς 4 Σεπτεμβρίου. Ἐπειτα ἀπὸ τοιοῦτον πρόγραμμά πῶς ἠδυνάμην νὰ γράψω λιβέλλους; Ὅτι ἠθέλον νὰ γράψω ἠδυνάμην νὰ τὸ γράψω εἰς τὴν ἐφημερίδα μου. Εἶμαι δημοκρατικὸς καὶ ἐκδίδω ἐφημερίδα ἀναγράφουσα τοῦτο ἐν τῇ ἐπιπεφιλίῃ της.

ΜΠ. (εἰσελθὼν). Πῶς εἶπατε; **Ρ.** Αὐτὸ ποῦ γράφω (ἐξακολουθῶν) εἶμαι ἠθικὸς ἀνθρώπος καὶ σέβομαι τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ἔθνους. Ἡ πλειονοψηφία καθιερῶσε τὸ Σύνταγμα καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀνεύθυνον καὶ ἀπροκαζίπτου τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως. Ἐγὼ δὲ σέβομαι τὴν πλειονοψηφίαν καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς σέβομαι καὶ τὸν θεσμόν τοῦ ἀπροκαζίπτου. Οἱ λιβέλλοι εἶνε ἄτιμα μέσσω, ἐγὼ δὲ, πρὸ παντὸς τίμιος ἀνθρώπος, δὲν καταρεύω εἰς αὐτά. Ἐχω ἀρκετὸν θάρρος, ὥστε, ὅταν θέλω νὰ εἶπω ἢ νὰ γράψω τι, νὰ μὴ κρύπτωμαι ὑπὸ τὸ ἀνώνομον καὶ τὸ σκότος. Οἱ λιβέλλοι δὲν εἶνε οὔτε τοῦ χαρακτήρος μου ἴδιον, οὔτε τῆς ἀγωγῆς μου, οὔτε τῶν πεποιθήσεων μου, οὔτε τῶν ἀρχῶν μου. Δὲν ἔχω ἄλλο τι νὰ προσθέτω.

ΜΠ. Ὡς ὀδηγηθῆτε εἰς τὴν Διεύθυνσιν. **Ρ.** Καλλίτεραι εἰς τὸν Γκαρπολά· τοῦλάχιστον δὲν θὰ ὑφίσταμαι τὸν χλευασμὸν καὶ τὰς γρονθοπηθήσεις τοῦ πρώτου τυχόντος.

ΜΠ. (ἐκπληκτόμενος). Πολὺ καλὰ θὰ μείνητε εἰς τὴν Ἐπιστάσειν (ὁ Ρούκῃς ἀπέρχεται ὀδηγούμενος εἰς τὸν Γκαρπολά).

Μέχρις ἐδῶ οὕτω ἀνελίχθη ἡ Κωμωδία. Ἐχρειάζετο νὰ εὑρεθῆ εἰς Μωρῶτατος καὶ Μωρῶς Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ λάβῃ μίαν ἐπιστολὴν γεγραμμένην εἰς τὸ γραφεῖον του, νὰ ἀνακαλύψῃ ὁμοιότητα μελάνης καὶ χαρακτήρος καὶ νὰ μᾶς κατηγορήσῃ ἐπὶ ὀλλοκεία.

Καὶ δὲν κατηγοροῦμεθα εἰμὴ ἐπὶ βλακείᾳ. Διότι δὲν γνωρίζομεν πόσων ἴσπων δύναμιν βλακείας θὰ εἶχαν ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος τὴν νύκτα γράφει λιβέλλον καὶ τὸ πρωὶ ἀποστέλλει γράμμα πρὸς τὸν Διευθυντῆν τῆς Ἀστυνομίας. Ἐχρειάζετο δὲ νὰ εὑρεθῆ καὶ εἰς εἰσαγγελεῖς γελοῖως βασιλικῶτατοι, ὁ ὅποιος, — κρίνων ἐκ τοῦ ἐπαναστατικοῦ του παρελθόντος, ὅποτε ἦτο ἱκανὸς νὰ προσβῆ καὶ εἰς λιβέλλους, — ἐχρειάζετο, λέγομεν, νὰ εὑρεθῆ εἰς Μπένσης, διὰ νὰ δείξῃ τοιοῦτον ζῆλον εἰς τὴν συλλήψιν μας καὶ ἂν αὐτοῦ ἐνδείξωμεν καὶ ἐπὶ ἀπλῆ εἰσχηγῆσι ἐνὸς ἀνικάνου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας προτιπομένου τὸν δραστήριον.

Ἐχρειάζετο νὰ εὑρεθῆ εἰς νέου Κλάκος συντάκτης τοῦ «Μπακκαῖου», νὰ ἀναλάβῃ τὸν ἔντιμον τοῦ κατακόπου ἔργον καὶ νὰ εἴλῃ ἐν τέταρτον πρὸ τῆς συλλήψεως μας εἰς

τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Ἐκλογεύς» ἐρώτων τὴν κατοικίαν μας.

Ἐχρειάζετο νὰ συνεργήσουν ὅλα αὐτὰ, διὰ ν' ἀκούσωμεν τὰς μομφὰς τοῦ ρυπαροῦ τύπου τῆς πρωτεύουσας καὶ ὄλων τῶν δημοσιογράφων, οἱ ὅποιοι χωρὶς συνείδησιν δημοσιογραφοῦντες, ἐπέπεσον καθ' ὄλων τῶν Δημοκρατικῶν.

Ἐχρειάζετο νὰ συνεργήσουν ὅλα αὐτὰ, διὰ νὰ γράψῃ τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα», — τὸ ὁποῖον ἀπὸ τινος ὄμως δὲν διερμηνεύει τὰ φρονήματα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀνατεθέντος τοῦ ἔργου τούτου εἰς τὸν «Μπάκακα», — διὰ νὰ γράψῃ τόσον ψυφιδεῶς, ὅτι μόνον οἱ ἄλλοδαποὶ κάμνουν λιβέλλους καὶ ὅτι οἱ Μεσσηνιοὶ δὲν εἶναι ἰκανοὶ διὰ τοῦτο.

Ἐχρειάζετο νὰ συνεργήσουν ὅλα αὐτὰ διὰ νὰ μείνωμεν ἄνευ λόγου ἐπὶ 48 ὥρας ἐν τῇ φυλακῇ καὶ νὰ μᾶς προσάπτουν τὴν μομφὴν τοῦ ἀτίμου, τοῦ ἀνάδρου, τοῦ βλακῆ.

Καὶ τώρα ποία ἰκανοποίησις θὰ μᾶς δοθῇ ;

Ἡμεῖς τοὺς περιφρονοῦμεν. Μᾶς ἀρκεῖ ἡ ἀδελφικὴ δεξίωσις καὶ ὁ ἔνθερος ἐνθουσιασμός. με τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν ἡμᾶς ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ δημοκρατικοῦ συλλόγου **Ρήγα**, οἱ δημοκρατικοὶ ἡμῶν ἀδελφοί. ἐξελθόντας τῶν φυλακῶν, διὰ νὰ εἰσελθῶμεν αὐθωρεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ **Ρήγα**.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τὴν Κυριακὴν, ὥρα 10 π. μ., ὁ ἀναπτύξῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὁ υποψήφιος Ἄντ. Σ. Βλάχος ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον.

— Ὅ, τι λέγομεν εἰς τὸ κύριον ἡμῶν ἄρθρον, ἰδοὺ ὅτι ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν κατωτέρω, ἄτινα γράφει τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» :

«Θὰ προσέλθῃ τὸ ἔθνος εἰς τὰς κάλπας μετὰ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἔσονται ἀνηπερέαστοι ἀπὸ πάσης κυβερνητικῆς ἐνεργείας, διότι αὐτὸ θέλει καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ κυβέρνησις, καὶ μετὰ τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος. Ἦδη δὲ εἴπερ ποτε ἡ ἐκλογὴ τοῦ εἶναι εὐκόλος, διότι εἶναι μετὰ τῶν πολιτῶν ἐντίμων καὶ λιβελλογράφων» διότι εἶναι μετὰ τῶν κυβερνήσεων, ἥτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἠσφάλισε τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, τὴν βεβαίαν ἀπόλαυσιν τῶν κόπων τοῦ καὶ ἐλείανε τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ ἀντιπολιτευσεως ἡ ὁποία ἐν τῇ νομίμῳ ἐνεργείᾳ ἀνέλαθεν ὡς ἔργον νὰ παρεμβάλλῃ ἐμπόδια εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, νὰ ἐξευτελίῃ παντοιοτρόπως τὸ ἔθνος καὶ ἤδη νὰ συμμαχῇ μετὰ λιβελλογράφων, οἵτινες ἔχουσι τὴν ἐπιθυμίαν ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν δύναμιν πρὸς ἀναστάσεων ἀνατροπῆν, λεηλασίαν. Ἡ κυβέρνησις δικαίως διὰ τοῦτο εἶναι ἡσυχος καὶ δικαίως ἀναμένει ἀταράχως τὰ πράγματα.»

Τώρα τί ἀνακατεύεται ἡ βασιλεία εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ τί ἔχουν νὰ κάμουν εἰς αὐτὰ οἱ λιβέλλοι ;

— Ὁ υποψήφιος Δ. Μ. Καλλιφρονᾶς ἐδημοσίευσεν δι' ὄλων τῶν ἐφημερίδων δήλωσιν διαψεύδουσαν τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀναγραφείσαν εἰδήσιν περὶ τοῦ συνδυασμοῦ του.

Ἡμεῖς δὲν δημοσιεύομεν ταῦτην, διότι, ἐκτός τοῦ ὅτι ἐκυκλοφόρησεν ἤδη, προσβάλλει καὶ ἡμᾶς πλάγιως διὰ τῆς λέξεως σκοπίμως.

Ἄς μάθῃ δὲ ὁ κ. Καλλιφρονᾶς καὶ πᾶς ἄλλος, ὅτι ἡ ἐφημερίς ἡμῶν δὲν ὑποτηριζεῖ πρόσωπα, ἀλλ' ἀρχὰς καὶ μόνον ἀρχὰς.

Ἄν δὲ σήμερον εὐχεταὶ διακῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν κκ. Τ. Φιλήμονος καὶ Ἄντ. Βλάχου, τὸ κάμνει διότι οἱ δύο ὑτοὶ υποψήφιοι ἀκολουθοῦσι τὰς ἀρχὰς, ἅς καὶ ἡμεῖς προσοδεύομεν.

Προθύμως δὲ ἠθέλομεν ὑποστηρίξει καὶ τὸν κ. Καλλιφρονᾶν, ἂν καὶ οὗτος ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ τὸν κόπον νὰ δη-

μοσιεύῃ δηλώσεις, ἐδημοσίευσεν πρόγραμμα σαφὲς καὶ ὀριζόμενον, ὅπως ἐδημοσίευσεν καὶ ἐκεῖνος.

Εἶναι ἀληθὲς λίαν ἀπελπιστικὸν νέον, οἷος ὁ κ. Καλλιφρονᾶς, νὰ μὴ ἔχωσι τὴν εἰλικρίνειαν νὰ δημοσιεύσωσι τὰς ἰδέας των διὰ τὰς γνωρίζουσι καὶ οἱ ἐκλογεῖς.

Εἶναι δὲ ἀπελπιστικώτερον νὰ ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸν «Μπάκακα» ὕβρεις καθ' ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν συναδέλφων των ὑποψηφίων Λεβίδου, Φιλήμονος καὶ Βλάχου.

Τώρα δὲ καὶ μίαν λέξιν πρὸς τὸν «Μπάκακα» ἀπαξ διὰ παντός.

Ἄγνοοῦμεν διατί μᾶς ψέγει ἐπὶ ἐλλείψει ἐνδυμάτων. Τοῦτο δὲν εἶναι εὐφρολογία.

Ἄλλως τε ἡμεῖς ὅ, τι φοροῦμεν τὸ ἡγοράσαμεν διὰ χρομάτων μας καὶ οὐχὶ διὰ τῶν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Ἄς ἴναι δὲ βέβαιοι οἱ συντάκται του, ὅτι ὅταν μείνωμεν ὄρφανοὶ δὲν θὰ εἴπομεν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας νὰ γράψουν, ὅτι εἴμεθα ἀξιοὶ δημοσίας περιθάλψεως οὐδὲ θ' ἀποζήσει ἡ οἰογένεια ἡμῶν πᾶσα ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Θὰ ἔχομεν τὴν φιλοτιμίαν νὰ ἐργασθῶμεν διὰ νὰ ζήσωμεν καὶ δὲν θὰ προσλιπαρῶμεν ἢ θὰ κολακεύομεν σήμερον τοῦτον διὰ νὰ μᾶς διορίσῃ ὑπουργικούς γραμματεῖς, αὐριον τὸν ἄλλον διὰ νὰ μᾶς διορίσῃ γραφεῖς παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ ἢ ὑποτρόφος τῆς κυβερνήσεως.

Οὐδὲ εἶναι λόγος διότι ἀπωρνήσῃ ἡ οἰογένεια στρατιωτικῶν τινος νὰ ζήσῃ πᾶσα ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐνῶ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι τοῦλάχιστον γενικὸν καὶ διὰ νόμου καθιερωμένον. Διότι τότε ἀλλοίμονον εἰς τὸ ἔθνος.

Οὐδέποτε θὰ προοδεύσει. Καὶ δὲν προοδεύει.

— Θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡ «Ἐφημερίς» νὰ τῇ παρατηρήσωμεν ὀλίγα τινα ἐπὶ τοῦ περὶ ἡμῶν διαφόρου της.

Αὐτῇ, ἡ ὁποία τοσάκις ἔκλαυσε τὴν νεότητά δι' ἔλλειψιν *φιλοπροόδου ὁρμῆς* εἶναι λίαν ἀνακόλουθος σήμερον γράφουσα, ὅτι ἡμεῖς λέγομεν καὶ φωνάζομεν τὰ φρονήματά μας μετὰ πρότερον.

Ἄν φρονῇ, ὅτι τὸ θάρρος ἡμῶν εἶναι δυσανάλογον πρὸς τὴν ἡλικίαν μας, τότε διατί συχνὰ πικρὰ στρεφεί τὰ βλέμματα πρὸς τὴν ἀποφοιτήσαν του Πανεπιστημίου νεολαίαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τὰς ἐλπίδας στηρίζει ;

Ἐπειτα, τὸ ὅτι ἔτυχε ἡμεῖς νὰ ἴμεθα μετὰ τῶν τελειοφύτων ἐκ τῶν νεωτέρων τὴν ἡλικίαν, αὐτὸ εἶναι φανερόν, ὅτι δὲν εἶναι φόγος δι' ἡμᾶς.

Ἐπρεπε μάλιστα, ὅπως ἐπήνετε καὶ ἐσύστησε τὸν «Ἐκλογεῶν» μας, νὰ ἐπαινέσῃ καὶ τὸ θάρρος ἑνὸς τῶν τελειοφύτων, ὅστις ἀνέλαβε ν' ἀγωνισθῇ τὸν καλὸν τῶν ἀρχῶν ἀγῶνα καὶ μετὰ παρησιίας λίαν φυσικῆς εἰς τὴν *φιλοπροόδου ὁρμῆν* τῆς νεότητος ἐκφράζει καὶ διατυπώνει αὐτὰς.

Ἄν τοῦτο εἶναι προπέτεια, ὀφείλει νομιζόμεν νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι σφάλλει.

Ἐν τούτοις εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὰ ἄλλα τὸν ὁμοσπαθῆ συντάκτην τῆς «Ἐφημερίδος», καὶ διότι ἀνέγραψεν, ὅτι οἱ *κακόγλωσσοι λέγουσιν*, ὅτι ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς *σύλληψιν* μας ἐξ ὑπερμέτρου ζήλου, ὅπως δειξῇ ὅτι κατεῖνε *ἐγένετο καὶ γίνεται καὶ προέβη* εἰς αὐτὴν ἐπ' *εἰκασιαις ἡκιστα σημαντικαῖς*.

— Τῇ «Στοῖα», ἥτις μετ' ἀξιοθαυμάστου ἀμνησικαχίας ὑπερησιόσθη ἡμᾶς καὶ ἥτις ἀκολουθοῦσα, ὄλων χριτιανικῆν πορείαν ἐγραψεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐξ ἀντιθέτου τῶν ὄσων ἡμεῖς κατ' αὐτῆς ἐγράψαμεν, εὐγνωσθῶμεν.

— Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὰς «Νέας Ἰδιαις» καὶ τὴν *Journal d' Athenes* δι' ὅσα ὑπὲρ ἡμῶν ἐγραψαν.